

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatae, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

§.43. Remittuntur tibi peccata tua. Velut oui suæ Christus huic mulieri vitam largitur sempiternam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53104](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53104)

Sap. 18
4.

per noctem. Nocti ut sol splendida fulgebat: *Salem sine lesura boni hōspitij praestitisti eu. g. d. Hoc effecisti ut columna dux esset praecedens, ut sol clarissimus quo populus illuminaretur, sol non laedens, sed illuminans Sol erat, sed calore suum neminem exurebat, aut erat molestus: etenim sua tantum illos luce recreabat, qua per offusas noctium tenebras securè graderentur: talisque apparebat, quando in Etham? Pharaonis aduentum perceperunt: haec etenim columna, castra praecedens, ad posteriores se recepit legiones media inter populum & Pharaonem: eam Angelus dicitur: ex indicio Caietani: Tollens se Angelus Deus qui praecedebat castra Israel, ubi post eos, & cum eo pariter columna nubis peiora dimittebat post tergum stetit, inter castra Aegyptiorum; & castra Israel: & erat nubes te nebrosa & illuminans nocte: ita ut ad se inimicem toto noctis tempore accedere non valeret. O quanta haec columna: censebatur Hebraeorum numerus tres miliones superare praeter gregum armenta infinita & ipsa sola sufficeret tanto numero populum: tantaque umbra complecti legiones. Attende quale prodigium: ut una eademque columna nubem producat tenebrosam instar fumi, & claram, quae nocte illuminet: ipsi Aegyptijs tenebrosam: ut viam qua progrediantur, non capiant: Israelitis verò fulgidam ad instar iubarum solis, quibus ministrat lucem, qua se saluos ab inimicis protegant, nec tamen ab ijs videantur. Hoc innuit vatidicus I. 1. 1. Per diem fumum, & splendorem ignis flammantis in nocte. Illo splendore illustrati mare rubrum non verentur intrare Israelitae. O quam gloriosa fuit illa protectio? quid tandem? Respiciens Dominus per columnam ignis & nubis: interfecit exercitum eorum.*

XI. Et per haec omnia declarat Spiritus S. quod Deus ad suorum prohibet defensionem i' his de die nubis & fumi ministrans, vmbra aculum: *Nubem per diem & fumum.* Per fumum non intelligas monet D. Hiero. quidquam mali, sed vmbra aculum instar fumi tenuissimum: enim audisti (inquit) quod inter gratias & dona Spiritus S. quae praescius, Joel numeravit, & D. Pet. recensuit, annumeretur donum fumi: *Effundam de spiritu meo &c.* Ios. 2. 19. *Dabo prodigia &c. sanguinem & ignem, & vaporem fumi.* Et de nocte: *Splendorem ignis flammantis.* His symbolis exponere voluit Isaias quam fortiter suos praemuniat. Primo: subrogat illis quicquid ad iter versus caelum capiendum est necessarium: illis ministrans non aquam, sed sanguinem suum in suavissimum potum: non manna, sed carnem suam in divinissimum cibum, sua Sacramenta, sua dona, gratias suas, sic ut nihil illis desit: *Ita ut nihil vobis desit in vlla gratia.* Verum tamè superat haec omnia gloria quaedam ineffabilis, divina nempe protectio, qua ipse Protectio eorum in se suscipit defensionem, nocti dieque, diuina, in aduersitatibus & prosperitatibus, in salute & quantum infirmitate: contra Princeps tenebrarum nominis: ne designatos noctis: & contra homines, quos de die conspiciunt: *A sagitta volante in die, & negotio perambulante in tenebris.* Quam huic est gloria comparanda? *Super omnem gloriam protectio.* Ipse defensor adest, ipse se suos tuetur, ipse recipit, ipse repellit impetus: *Ego ero ei murus ignis in circuitu.* Ego futurus sum illi propugnaculum æreum, quicumque namque in illum vel lapidem iecerit, sciat illum in eius caput reuertentem. Ita Pharisæos excepti in Apostolos insurgentes, eosque inurbanitatis accusantes, quod maius ante prandium non abluerent: Ita similiter nunc agit, huius mulieris defensor acerrimus. Quis huic aliam comparauerit gloriam? Quis unquam teo- talem defensorem talem adsciuit aduocatam? An quis unquam suarum habuit laudem praecognitionem elegantiorum? O quam ex animo Christus huius mulieris extollit encomia!

§. 43. Remittuntur tibi peccata tua. Velis qui suae Christus huic mulieri vitam largitur sempiternam.

H Abes hic aliud indicium, de oiv'os suis à 111. Domino declaratum, dum ait: *Vitam aeternam do eis.* Hoc heri explanauimus fieri per gratiam, & haec illi dedit: hoc etenim verbis illis indicatur: *Remittuntur tibi peccata tua.* Remissio peccatorum, ait Theologorum Doctor D. Thom. fit per infusionem gratiae. Quid est gratia? Participatio quaedam esse aeterni, vitaeque aeternae. De, sic eam definit Apostolorum Princeps D. Petrus: *Per quam efficiamini diuina consortes naturae.* Radix quaedam est, & aeternae vitae principium: *Gratia Dei vita aeterna.* Et quia, sicut ait Aposto. Rom. 6. 23. *peccata tua:* quia sicut remissio peccatorum fit per infusionem gratiae, fit ex mera gratia, Deique liberalitate: *Iustificati gratis per redemptionem, quae Rom. 3. 24. est in Christo Iesu.*

Diuina nota D. Pauli Theologiam. Nobis peccata remittuntur per gratiam, per redemptionem, & solutionem à Christo peractam. Quid in dicas?

I. indicas? Id quod Magdalenz Dominus dixit: Remittuntur tibi peccata tua. Notandum illud tibi. Tibi tua gratis peccata remittuntur, mihi vero nequaquam: etenim mihi imponitur pro illis satisfacere litumque soluere ex infirmitate: quidquid tu debiti contraxisti, tibi remittitur, sed mihi nequaquam: quia quod tu debes, mihi soluendum incumbit: unde tu libera evades, vt ego debito obligatus. Tu fastuosa eras tuis eleuata vanitatibus & arrogantis, grauis ob hæc te poena manebat: Remittuntur tibi; ego autem satisfaciendam spinam capiti meo coronam accipies. Tu quondam scortatrix, vile prostibulum, meretrix mererbas vt corpus tuum ignibus traderetur æternis? Remittuntur tibi, hos ego compenlabo, millena super me recipiens verbera flagellorum. Tu timore tabescebas, quocirca hoc tibi supplicium conueniebat, vt carnificibus tradereris punitenda scruillis: Remittuntur tibi; ego sponsor luam, meum etenim pectus mucrone lanceæ transfodietur. Tu ventris lingueque vacasti delicijs, quæ de causa lingua tua vt tui exarsceret suadebat æquitas: Remittuntur tibi; mea vero lingua felle & aceto potabitur: hoc etenim in ouium mearum facio beneficium: Ego veni vt vitam habeant, & abundantius habeant. Veni vitam illi largiturus, mortemque pro ipsis accepturus.

II. Pulchra contrapositio mulieris in celo & Christi in terra:
 Ioa. 10. 10.
 Vi sapio velut spectaculum nobis proponit D. Euang. hæc mulierem, de peccatis vt omnes in eam oculos conijciamus, dum ait Ecce: illum ei contraponens, quem Pilatus populo spectandum proposuit mundi Salvatore exclamans: Ecce homo. O quam eximia hæc contrapositio: Ecce mulier; Ecce homo. Hanc aptius explicabimus, si perpendamus quod idem Euangelista duo proponat spectacula: mulieris vnum, & hominis alterum. Mulier in celo, amicta sole fulgidissimo, cui caput duodecim stellis ornatum splendebat angustis, & luna pedibus eius prosternebatur: Signum magnum apparuit in celo, mulier amicta sole &c. Homo in terra purpura vastus ignominiosa, itaque vili ac lacera, vt totum eius pateret corpus vulneribus plagisque saucium, spinis coronatus acutissimis, cerebrum penetrantibus, nudipes, dolorum exemplar patentissimum; Exiit Iesus portans coronam spinam & purpureum vestimentum Et dixit: Ecce homo. Quam sunt hæc sibi contraria spectacula? Mulier in celo, & homo in terra: ipsa sole vestita lucidissimo; ipse vestimento ad ignominiam composito, plagisque transfossus; ipsa stellis coronata fulgentissimis, ipse spinis horridissimis: ipsa lunam pedibus calcet, ipse discalceatus.

Quid hoc? Opposita sibi videntur, sed nequaquam sunt, imo potius mirabilem continent convenientiam, potestque per illam ea enodari difficultas, (quam alias elucidamus) à Deo Iob amico suo proposita. Numquid tibi cognitum erit quod geritur in terra dispones rationem: Numquid nosti ordinem cæli & ponas rationem eius in terra. Quis audiuit vquam tale? Quis copiat quod in celo peragitur? Hoc inexpectanti laboris opus est, sed adhuc eiusdem superexcellit explicatio, quod eius scilicet ratio in terra inueniatur. Quis hoc mortalium credat, vt in terra sit eius causa quod in celo geritur? recte contradicit hoc Philosophiæ, nam secundum influentias cæli, fructus produuntur & corporum regunt in terra dispositio. Prælarum hic latet mysterium Cælum appellat, opera gratiæ, & diuinæ misericordiæ. Quam prodigiola Deus opera in celo operatur? Quas misericordias? Quas gratias? Quæ dona, quæ Angelorum iocundum superant intellectum? Quam admirabiles peccatoribus tribuit indulgentias? Si ipsos infirmitate reperies culpis inquinatos, & nullis punitis supplicijs; omnia remittit illis respectu culpæ gratis atque ex mera benignitate, Insuper gratia Rom. 3. 24. per gratiam ipsius. Etenim in momento temporis de abyssis attollit illos peccatorum ad altitudinem gratiæ, ipsos illa vestit vt sole splendidissimo, corona stellarum celestium donorum, illustrata pedibus eorum tora Satanæ potestate. O quale mysterium!

Si percuncteris, unde mulier hæc procedat, respondet, ex eo quod in terra sit, atque ex eo quod in illa homo quidam operatur, illum intueri, Ecce homo. Homo innumeris oppressus doloribus nullius tamen culpæ conscius. Ita vt, eum sint in muliere scelera, dolores tamen non inueniantur. In hoc vero nihil videas præter liuores, poenas & afflictiones cum tamen nullam possit in eo, nec quidem oculus Dei reperire culpam. Hoc spectaculum ab illo ducit originem: quia enim homo hic ad infima terræ descendit: ascendit anima ad cælorum altiora: quia vestimento ille indutus est contemptibili, plagasque sustinuit, ipsa luce vestitur splendidissima; quia ipse spinis coronatur, ipsa gratijs donisque in hac vita dotatur, & gloria coronabitur in altera, quia ipse se Principibus subiecit tenebrarum, eorumque ministris, quales fuisse conuincuntur Pilatus & Herodes, ipsa tanta fulget celsitudine, & dignitate sublimis, vt calcare iam possit, suisque pedibus cunctos prosternere Principes infernales; quia seipsum vltimo morti tradidit corporali, vita vinit illa spiritali.

FFFFF

& æterna, cuius hic est principium per gratiam, & ibi consummabitur in gloria. O quam hæc vita est! Vigue vita est hæc diuina: hanc tu votis omnibus exopta. Hæc illa est, quæ tranquillam reddit animam & pacatam.

III. Perfecta peccatorum remissio Dauid quam gratia. Quo persuadebatur hæc mulier solamine, dum audit: *Remittuntur tibi peccata tua?* Hæc est illa peccatorum remissio, quæ principium illi dedit vitæ æternæ, eiusque animam, ut cælum effecit portatile. Quid rerum desideras ò Dauid vir desideriorum? Hoc Domine scire concupisco, utrum perfectam obtinuerim scelerum meorum indulgentiam? Et quid ageres, si tibi Deus ore proprio confirmaret omnem tibi poenam remissam esse & culpam? Quando tibi Nathan dixit: Deus tibi peccatum indulsit, exposuit hoc tantum intelligi quoad culpam, potero grauem tibi poenam superesse solvendam. Quod si audires confirmari, perfectè tibi remissa esse, & quoad culpam, & quoad poenam quo gaudio tripudiaris? Si hoc mereret audire, præ lætitia subsillirent ossa mea exultarent, & reuiuiscerent: *Audisti mei dabis gaudium & lætitiã & exultabunt ossa humiliata.* Quanto gaudio mulcebatur D. Alexius quando ex imagine Beatissimæ Virginis intellexit remissa sibi peccata? Quam læta D. Maria Ægyptiaca idem intelligens? Quanta nunc lætitia cumularat Magdalena ex tali peccatorum indulgentiâ? Meditare illam quodam exultantem principio gaudij futuræ beatitudinis, quod in illa hæc gratia adeo cæta operabatur. O charissimi, vitam hanc vobis ad quietem satagite obtinere, Dei que gratiam omnimodè ad animæ recreationem consequi adlaborate, ne vos vt diximus, propria malaque torquet conscientia delictorum.

§. 44. Vade in pace. Pace gaudet anticipata Magdalena, siue Christus bellum assumpsit; ipsa verò benigna mansit & singularis peccatorum advocatrix.

123 I. Quæ sit pax anticipata. Coloss. 10. Ioh. 20. 21. Ecce postremum quod Dominus de omnibus suis asserit: *Non peribunt in æternum; non enim sat illi fuit, gratiæ vitam infundere, sed insuper donum perseverantiæ, qua illam nunquam amitteret, & amodo nunquam periret.* Quid igitur hoc Domine mi? Numquid pax mortis tuæ signatur effectus? *Pacificatus per sanguinem eius sue qua in terris, sue qua in cælis,* ait Apostolus; A mortuis Christus rediit: ait: Pax

vobis: dixerat enim Prophet. *Erut opus iustitiæ pax.* *Isai. 32. De iustitia complenda in morte Christi, pax erat oritura animæ nostræ, & pax cum Deo.* Quomodo igitur illam modo offeris, & ante mortem tuam huic tribuis poenitentiam? Paret hic copiosus effectus lacrymarum. Conatur agricola fructus obtinere præcoces, & anticipatos: aqua feruenti rigat arborem: hoc autem nominatum asserit de rosato Andreas Leguna in Dioscoride Medicus expertissimus. O Christe sanctissime cœlesti roseto, cuius indulgentiarum verba rosæ sunt fragrantissimæ: *Quasi plantatio rosa in Hiericho,* arbor diuinissima cuius fructus, fructus esset pacis & amicitie. Laborat Magdalena vt sibi fructus ille rosarum præcox euascatur, aqua rigat arborem calidiori, ex fornaci cordis sui ebulliente, cordis inquam, charitatis igne feruentissimæ, Deus bonorum omnium arbor est fecundissima, num eius fructum optas anticipatum? pedes illius riga profusio lacrymarum.

Notanda nobis occurrit historia Ezechie palam obuia. Illi vates Isaias ex Dei præscripto nuntiat vltimam instare vitæ suæ periculum: quo audituro supra modum contristatur, ad Deum suppliciter conuertitur, & lacrymas fundit vberiores: *Fleuit Ezechias fletu magno.* Necdum egressus erat Isaias atrium palatii, & ecce Deus ait illi: Revertere, revertere quantocius, datam suspensio sententiam, vitamque illi protelato. Domine quænam hæc tanta festinatio? Dicit illi: *Audisti orationem magnam, & vidi lacrymam tuam.* Sic multi textus habent Reg. j & alij nec non in Hebræo sic legitur: *Lacrymam insingulari.* Quid hoc, Domine fleuit Ezechias fletu, & amphoram effudit lacrymarum, & ait: *Vidi lacrymam tuam.* Viguesunt enim efficaces adeo lacrymæ, vt ceterius nobis impetrent quod postulamus, vt in primæ professionem illi Deus reddere decreuerit incolumitatem. An lacrymæ sunt? nihil ultra morandum: vade dic illi, vidi lacrymam tuam, quodque illi, postulata cuncta concessi. O potentissima lacrymarum efficacia? Num desideras preces tuas à Deo citius exaudiri, & petita concedi? Num vt confessum suam tibi pacem largiatur? Coniunge lacrymas orationi vt dicat: *Audisti orationem tuam, & vidi lacrymam tuam.* Si nescias Efficacia quid sit lacrymas coram Deo profundere, si ve lacrymam rogaturus scelerum, & animæ tranquillitatem sicis accesseris oculis, vt suber erucum, quid hoc tantum? si distulerat & tua procrastinet postulata concedere? Fleuit Magdalena, cordisque orationem lacrymis locauit oculorum, laborat vt fructus pacis anticipetur, annuitur vt dicat

II.

Similitudo.

L. 10. ca.

110. ad f.

nem. j

Ecl. 24.

18.

Isai. 38. 32.

III.

Efficacia

lacrymarum.

lacrymarum.

lacrymarum.

lacrymarum.

lacrymarum.

lacrymarum.